

ἄνστος, ἀπηλπισμένος. Τί θέλετε! «Ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δ' ὁ Θεὸς κελεύει».

[ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

ΑΔΗΘΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΥΚΟΥ

ΚΑΙ Η ΗΡΩΪΣ ΜΑΓΔΑΛΙΝΗ

Ἐν ἔτει 1802, ἐν τινι πόλει τῆς Γαλλίας, ἐγεννήθη γυνὴ καλουμένη «Καλὴ ἀξία»· ἀλλ' ἐκ πτωχῆς οἰκογενείας οὕσα καὶ μηδὲν ἡρωϊκὸν ἔργον πράξασα διέμενεν ἀφανῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Αὕτη ἐν καὶ μόνον κοράσιον εἶχεν ὀνομαζόμενον Μαγδαλινὴν, ἥτις ἐπηγρύπνει ἐπὶ τὰ βόσκοντα πρόβατα ὡς ποιμενίς, καθ' ἐκαστὴν πολλὰ πρῶτ' ἐξερχομένη καὶ ἐν τῷ περιζώματι αὐτῆς λιτὴν φέρουσα τροφήν. Ἡ Μαγδαλινὴ πολλάκις πτωχοτέρους αὐτῆς βλέπουσα γέροντας, ἀδυνάτους, ἀσθενεῖς καὶ ἀνισχύρους καὶ συγκινουμένη ὑπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας ἐπεθύμει νὰ βοηθῇ αὐτοὺς δίδουσα μέρος τῆς λιτῆς τροφῆς τῆς. Αὕτη καὶ περ μικρὰ οὕσα, ἐφρόντιζεν οὐ μόνον δι' αὐτήν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς γονεῖς τῆς· πολλάκις καὶ τοὺς πλησίον γείτονας ὑπηρετεῖ, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν πάσχοντας νοσηλεύουσα παρηγόρει.

Περὶ τὸ 1 1/2 μίλιον μακρὰν τῆς καλύβης, ἐν ἣ κατῴκει ἡ Μαγδαλινὴ, διητᾶτο πτωχὴ τις καὶ τυφλὴ χήρα ἔχουσα παιδίον μικρὸν ἐγκαταλειμμένης θυγατρὸς. Τὰς ὑπάρξεις ταύτας ἐπισκεπτομένη ἡ Μαγδαλινὴ προσεπάθει ἐνθαρρύνουσα νὰ φαιδρύνει τὰς σκυθρωπὰς αὐτῶν ὄψεις. Ἡ ἀληθὴς ἀπαίτησις τοῦ τίτλου τῆς Ἡρωίδος, ὃν πᾶσα ἀπλοϊκὴ ἡρώϊς δύναται νὰ ἔχῃ, προήρχετο ἐκ τοῦ συναισθήματος τῶν πρὸς τοὺς ἄλλους καθηκόντων αὐτῆς· μᾶλλον, παρὰ ἐκ συμφέροντος. Ἐπὶ 15 ἔτη ἐξηκολούθει ἐπισκεπτομένη ἐκ συμπαιθείας τὰ πτωχὰ ἐκεῖνα πλάσματα, καὶ μέχρι θανάτου οὐδέποτε παρέλειπε τὸ κατὰ δύναμιν. Περὶ τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν ὑπῆρχεν ἐτέρα καλύβη, ἐν ἣ τὸ διαιτούμενον πλᾶσμα μακρὰν τῶν γονέων του, τῆς ἐνσκηψάσης αὐτῷ λέπρας ἔχρηζε μείζονος βοηθείας τῆς Μαγδαλινῆς, διότι ἡ ἀπομακρυνσις αὐτοῦ ἀφ' ὧλου, ὁ πόνος, ὁ μετὰ σκληρᾶς ὀδύνης συνοδευόμενος, ἡ σφοδρὰ δ' αὕτη ἀγωνία, ἡ ἀσπλαγχνία τῶν γονέων καὶ ἡ ἀμέλεια τῶν πλησίων θὰ ἐπέφερον αὐτῷ τὸν θάνατον. Ἡ Μαγδαλινὴ μόλις λαβοῦσα γνῶσιν τῆς φρικτῆς ταύτης θέσεως τοῦ πτωχοῦ πλάσματος, ἔσπευσε πρὸς τὴν καλύβην, ὅπως παράσχῃ αὐτῷ ἀρωγὸν χεῖρα.

Ἀληθῶς ἡ παρουσία καὶ αἱ φιλόφρονες περιποιήσεις αὐτῆς, ἂν καὶ πολλάκις ἀνεξωγόνουν αὐτὸ, ἀλλ' ὅμως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀπαλλάξωσιν αὐτὸ τοῦ τρομεροῦ θανάτου, τελευτήσαν ἐπὶ τῶν βραχιόνων αὐτῆς καίπερ δις τῆς ἡμέρας ἐπισκεπτομένης ἐπὶ 18 ὧλου μῆνας!

Ἐν ἐτέρᾳ δ' ἐρήμῳ θέσει πλευρᾶς λόφου τινὸς ὑπῆρχεν οἰκίσκος οὕτω σαθρὸς, ὥστε μόλις ἠδύνατο νὰ διαμένῃ ἀνθρωπινὴ ὑπαρξίς· ἐν δ' αὐτῇ κατῴκει πτωχὴ χήρα βραχέως ἀσθενοῦσα. Ὁ χειμὼν ἂν καὶ ἦτο δριμύτατος, ὅμως ἡ Μαγδαλινὴ συνεχῶς καὶ μετὰ

θυμαστοῦ ζήλου ἐπισκέπτετο αὐτήν. Ἐσπέραν δέ τινα ἡ ἀσθενοῦσα εἰς οὕτω ἀθλίαν θέσιν ἦτο, ὥστε ἡ Μαγδαλινὴ ἀπεφάτισε νὰ διανυκτερεύσῃ μετ' αὐτῆς ἀπελπισθεῖσα διὰ τὴν περικιτέρω ζώήν τῆς. Τὸ ψῆχος ἦτο δριμύτατον, καὶ ἀμφοτέραι ἐπασχον· μᾶλλον δὲ ἡ ἀσθενοῦσα, μὴ ὑπαρχούσης καυσίμου ὕλης. Ἡ Μαγδαλινὴ ἐξελθοῦσα ἐπὶ τῆς ἐπὶ τὴν πλευρὰν τοῦ λόφου ἐστρωμένης χιόνος κατῴρθωσε νὰ συλλέξῃ ὑγρά τινα ξύλα.

Ἐνῷ δὲ προσεπάθει νὰ ἀνάψῃ τὰ ξύλα, ἤκουσε αἰφνιδίαν καὶ τρομερὰν ὥθησιν τῆς θύρας ἐκ τῶν ἐξω πρὸς τὰ ἐνδον· σημειωτέον δὲ ὅτι αὕτη εἶχεν ἐπιθέσει ὀγκώδη λίθον ἐπὶ τὴν θύραν, ὥστε αὕτη δὲν ἦτο ὅλως ἀνοικτή. Ἐντρομος λοιπὸν ἀνακηδῆσασα καὶ τρομερὰν ἐκβαλοῦσα φωνὴν ἐστῆριζε τὴν θύραν, διὰ δὲ τῶν ῥωγμῶν αὐτῆς εἶδεν ἐπὶ τῆς λευκοέσεως χιόνος μορφήν ἀγρίου καὶ φοβεροῦ λύκου· τούτου τὴν εἰσοδὸν καίπερ ἐμποδίσασα, ὅμως μετ' οὐ πολὺ ἤρξατο ἀποθαρρυνομένη ἕνεκα τῶν ἐπανειλημμένων ὠθήσεων καὶ μάλιστα ἀναλογιζομένη τὰς ἀδυναμίας αὐτῆς ἀπέναντι τοιοῦτου αἰμοβόρου ἐχθροῦ. Ἀλλὰ μετὰ μικρὰν σκέψιν πάλιν ἐνθαρρυνθεῖσα ἤρξατο διαφόρους νὰ ἐκβάλλῃ φωνὰς ἐλπίζουσα ὅτι οὕτω θὰ κατέπειθε τὸν ἀμετάτρεπτον λύκον νὰ ἀποχωρισθῇ ἐννοήσας ὅτι ἐν τῇ καλύβῃ πλείονα ὑπῆρχον πρόσωπα.

Ἀλλὰ φεῦ! τὸ θηρίον τοιοῦτον ἦτο, ὥστε δυσκόλως ἠδύνατο ν' ἀπατηθῇ μάλιστα γαργαλιζόμενον ὑπὸ πείνης· ἡ δὲ ιδέα τῆς ἀρίστης ἐν αὐτῇ τροφῆς ἐπὶ τοσοῦτον ἐξήγειρε τὴν ἀγρίαν αὐτοῦ φύσιν, ὥστε μὴ δὲν ἄλλο ἐσκέπτετο, παρὰ τὸ πῶς νὰ εἰσδύσῃ καὶ κατακορέσῃ τὴν πεινὰν καὶ κατασθῆσῃ τὴν δίψαν αὐτοῦ. Ἡ Μαγδαλινὴ καὶ τοὶ πολλάκις ἀπελπίζετο, ὅμως πάλιν ἀνέκτα τὰς δυνάμεις αὐτῆς φυλάσσουσα προσεκτικώτατα.

Κατὰ δὲ τὸ γλυκὺ λυκαυγὲς ἐπέτειλεν αὐταῖς ἐλπίς σωτηρίας καὶ ἐλευθερώσεως ἐκ τῶν ὀξέων ὀδόντων τοῦ φρικαλέου λύκου, παυομένης τῆς ἐπὶ τῆς θύρας ἐπιθέσεως. Πλήρης λοιπὸν εὐγνώμοσύνης ἔσπευσε πρὸς τὴν ἀσθενῆ, καὶ παρὰ τὴν κλίνην αὐτῆς ἐκλαυσε, καὶ ἐνίσχυσεν αὐτὴν κατὰ τὰς τελευταίας ἡδὲ στιγμὰς τῶν ἀγωνιῶν τῆς, καὶ τέλος αὕτη ἀπέθανεν. Ἐφθασε δὲ καὶ ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἡ Μαγδαλινὴ ἠναγκάζετο νὰ ἀπέλθῃ διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῆς. Ἀλλὰ συλλογισθεῖσα ὅτι οὐ μόνον τὸ πτώμα μόνον ἐγκαταλείπει, ἀλλὰ καὶ πρὸς βορὰν ἴσως τοῦ λυσσαλέου λύκου, ἔσπευσε νὰ μεταφέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἐαυτῆς καλύβην εὐχαριστήσασα τὸν Θεὸν διὰ τὴν λύτρωσίν των. Τὴν δ' ὑστεραίαν ἐπελθοῦσα εἰς τὴν καλύβην διὰ νὰ μετακομίσῃ τὰ πράγματα τῆς πτωχῆς, εὗρε τὰ πάντα εἰς ἀταξίαν καὶ τὰ ἔχνη του λύκου ἐπὶ τῆς χιόνος. Ἡ δ' ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ὑπόληψις καὶ ἀφοσίωσις τῆς Μαγδαλινῆς, ἐφθασεν εἰς τὰ ὅσα τῆς *Louis Filipppe* συζύγου τοῦ Γάλλου *Queen*, ἥτις εὐχαριστηθεῖσα καὶ θαυμάσασα αὐτὴν ἐδώρησατο πολύτιμον δῶρον καὶ χρήματα.

Ἡ Μαγδαλινὴ ἄς μὲν ὥς παράδειγμα ἡμῖν διὰ τὸ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΗΡΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΔΑΔΛΥ

Μέγα εἶχε τὸ ἐνδιαφέρον ἡ γυνὴ αὕτη καὶ τὸ δι' ὄνου συρόμενον ἀμάξιόν της διὰ τὰ ἀντικείμενα τὰ ὅποια μετεκρέμιζεν. Ἦσαν ταῦτα ἐπιστολαὶ αἱ ὅποια ἀνυπομόνως περιεμένοντο παρὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Ὡς ἀφικνεῖτο ἐκυκλιῦτο παρὰ πολλῶν τινῶν μὲν προσδοκόντων χαρποῦσας ἐπιστολάς τινων λαμβανόντων θλιβερά ἀγγέλματα. Μία γυνὴ προπάντων νεκρά καὶ πλουσίᾳ περιέμενεν ἀνυπομόνως τὸ ἀμάξιον. Ἐχει ἀδελφόν, ἀγαπητὸν ἀδελφόν, εἰς μακρυνὴν γῆν πολεμοῦντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Ἐγένοντο αἱματηραὶ μάχαι καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἶχον φονευθῇ. Οὐδεμία ἐπιστολὴ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὴν διὰ πολὺν καιρὸν. Πολλάκις ἠπατήθη· ἀλλ' εἶχε πεποιθῆσιν καὶ ὑψηλῶς εἶχε εἰς τοῦτο ὅτι ὁ Θεὸς τὰ πάντα καλῶς πράττει. Ἡ γράφια ἐφῆσεν ἀνοίγουσα τὸν σάκκον. Χαίρει δὲ εὐρίσκουσα μετὰ τινος ἔρευναν ἐπιστολὴν διὰ τὴν τεθλιμμένην ἀδελφὴν ἐξ ἧς μανθάνει ὅτι ὁ ἀδελφὸς της διατελεῖ σώως τὸ σῶμα, ὅτι προεβιάσθη, καὶ διεκρίθη μετὰ τῶν πρώτων ἐν τῇ μάχῃ καὶ, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ὑ-

πὲρ ἧς τοσάκις προθυχήθη διέμεινε ἄμωμος καὶ οὐδὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῆς ἀσφαλούς φυλάξεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΣΙΡ ΓΚΑΡΝΕΤ ΟΥΟΛΣΛΕΪ

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἀθηναίδος» καὶ ἵνα δώσωμεν αὐτοῖς πλήρην τὴν σειρὰν τῶν εἰκόνων τῶν

τί δυνάμεθα νὰ κάμωμεν διὰ τοὺς πτωχοὺς. Ἡ δὲ ἀληθὴς αἰτία τῆς ἐλεημοσύνης τῶν χριστιανῶν δὲν εἶνε ἔργον μόνον τῶν πτωχῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πλουσίων, οἵτινες εἶνε οἱ μόνον κηδεμόνες καὶ προστάται αὐτῶν.

Ε. Π.